

Med Hensyn til de første Paragrapher i Lovudkastet, skal jeg ikke fremsætte nogen Bemærkning, efter hvad der er ytret af den foregaaende ærede Taler. I § 4 er der foreslaaet, at den der omtalte Klasseffat ikke alene skal udredes af Næringsdrivende i selve Byen, men ogsaa af Haandværkere, som boe i Nærheden af Kjøbenhavn paa Landets Grund. Denne Bestemmelse er i Overensstemmelse med Næringsloven og er ganske i sin Orden, men jeg finder, at Magistratens Forslag om en Udvidelse af denne Bestemmelse er fuldkommen rigtig, saa at det ikke alene skulde være Haandværkere, der skulde være underkastede Skatten, men ogsaa Handlende, Beværtningsdrivende, Fabrikanter m. Fl., som boe nærved Byen paa Landets Grund, ogsaa burde være underkastede den samme Skat. Med Hensyn til § 6 forekommer det mig ogsaa, at Communalbestyrelsens Forslag om, at de Folk, som boe udenfor Byen paa Landets Grund, men dog nærved Byen, og som have enten et Embede, en Bestilling eller drive borgerlig Næring i Kjøbenhavn, ogsaa bør svare Skat til Byen og deeltage i den Indkomstskat, som skal paalignes dem, der boe paa selve Stadens Grund, er rigtig. Det er foreslaaet af Communalbestyrelsen, at de Folk, som saaledes boe nærved Byen, og i det Væsentlige maae betragtes som Indbyggere i Byen, ogsaa medtages til Udredelse af Indkomstskat; dette har Ministeriet imidlertid ikke kunnet gaae ind paa, men i Motiverne ophyses ikke, hvorfor Ministeriet ikke har indvilget heri. Med Hensyn til §§ 7 og 8 skal jeg tillade mig at bemærke, at naar man sammenholder Bestemmelserne, som findes om Arv og Livrente, vil man see, hvor ulige denne Beskatning er fordeelt. Lad os først tage et ganske almindeligt Tilfælde: naar en Mand har i et Aar en Indtægt af 2,000 Rbd., men bruger ifflun 1,000 Rbd. til sine Udgifter, er det jo ganske i sin Orden, at han alligevel svarer Skat af 2,000 Rbd.; men naar han nu har besparet det ene tusinde Rbd. og anbragt dem saaledes, at han deraf faaer en Rente af 40 Rbd., saa vil han i de følgende Aar, foruden sine øvrige Indtægter, endnu have en Indtægt af 40 Rbd., og han vil altsaa blive beskattet ikke alene af det fulde Capitalbeløb, men ogsaa af Renteindtægten, hvilket efter min

Formening er ganske i sin Orden. Men hvorfor skulde ikke de samme Regler gjælde med Hensyn til Arv? hvorfor skulde en Mand, som har en Indtægt af 2000 Rbd., hvoraf han fortjener det ene og arver det andet Tusinde, ikke svare Skat af det Tusinde, som han har arvet? Jeg see ingen Grund til at fritage ham derfor. Man vil forsvare Bestemmelsen i Lovforslaget dermed, at man antager, at Arven bliver rentebærende og at man altsaa faaer Skat af Renten, men jeg troer ikke at dette er tilstrækkeligt; thi i andre Tilfælde svarer man, som jeg har oplyst, Skat baade af Capitalen og Renten. Der kan desuden indtræde det Tilfælde, at en Arv slet ikke bliver rentebærende; thi sæt f. Ex., at en Mand arver 1,000 Rbd. og bruger dem strax til dermed at forbedre sit Bøhave og til at forsyne sig og sin Familie med Klæder for et længere Tidsrum, saa vil der ikke blive nogen aarlig Renteindtægt og saaledes ikke Noget at beskatte i Fremtiden, hvorfor skulde man da ikke beskatte Indtægten i det Dieblif, den falder? Jeg mener altsaa, at Arveindtægterne ere altså mildt behandlede i Lovudkastet. Ganske det Modsatte er derimod Tilfældet med Livrenter og Overlevelsesrenter, idet man der ikke alene har beskattet Capitalen og Renterne, men Capitalen endog saa to Gange og desforuden Renten. Naar f. Ex. en Fader betaler en aarlig Præmie, for at forskaffe en Datter en Overlevelsesrente, maa han efter Lovudkastet ikke fradrage denne Præmie i sin aarlige Indtægt, men han skal svare Skat af Præmien ligesaa vel som af det Øvrige; her beskattes altsaa Capitalen, idet den opsamles. Naar han er død og Datteren faaer Overlevelsesrenten, skal hun efter Lovudkastet svare Indkomstskat af den, altsaa baade af den Deel deraf, som er Rente af den opsparede Capital, og af den Deel deraf, som er selve Capitalen, der forbruges. Der bliver saaledes efter Lovudkastet ved Livrenter og Overlevelsesrenter at svare Skat to Gange af Capitalen foruden af Renten. Min Mening er nu, at det er rigtigt, at man skal svare Skat af Capitalen i det Dieblif, man faaer den, og naar man ikke bruger den strax, men bevarer den, er det ligeledes i sin Orden, at man senere svarer Skat af Renten; Capitalen bør derfor ikke være fritaget for at svare Skat, saale-